การศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1*

A STUDY OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION OF STUDENT CARE AND ASSISTANCE SYSTEMS THE DIGITAL EAR ACCORDING TO THE BRAHMAVIHARA 4 PRINCIPLES IN MEDIUM-SIZED SCHOOLS UNDER THE NAKHON SAWAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

น้ำเพ็ชร กลัดบุบผา[1],วรกฤต เถื่อนช้าง[2] และ ธานี เกสทอง[3]

Nampet Klatbuppha [1], Worrakrit Thuenchang [2] and Thaee Gesthong [3]

[1-3]มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

[1-3]Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author's Email: kladbupphan.pech@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานดังกล่าวจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามี 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล สะท้อนให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับหลักพรหมวิหาร 4 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เมตตา ส่งเสริมการเอาใจใส่นักเรียนรายบุคคล กรุณา สนับสนุนการช่วยเหลือและแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม มุทิตา ช่วย

* Received 14 May 2026; Revised 26 May 2026; Accepted 28 September 2026

ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน และอุเบกขา ทำให้การคัดกรองและตัดสินใจเป็นธรรม ปราศจากอคติ 2) ผลการเปรียบเทียบตามข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ขณะที่ปัจจัยด้านการอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การทำหน้าที่ครูที่ปรึกษา และความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร มีความแตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัลและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การบริหารงาน, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ยุคดิจิทัล, พรหมวิหาร 4, โรงเรียนขนาดกลาง

Abstract

This research aimed to: 1) study the state of student support system administration in the digital era based on the Four Brahmavihara principles in medium-sized schools under Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 1, and 2) compare such administration classified by the general information of school administrators and teachers. This study employed a quantitative research methodology. The sample group consisted of 242 participants. The research instrument was a questionnaire concerning student support system administration in the digital era based on the Four Brahmavihara principles. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing through t-test and one-way analysis of variance (One-Way ANOVA: F-test).

The results of the research showed that: 1) the overall state of student support system administration in the digital era based on the Four Brahmavihara principles was at the highest level. When considering each aspect, five aspects were found and ranked from highest to lowest as follows: student referral, student promotion, prevention and problem-solving, student screening, and knowing students individually. These findings reflect that the application of digital technology integrated with the Four Brahmavihara principles enhances the efficiency of systematic student support. Specifically, *Metta* (loving-kindness) promotes individualized care and attention to students; *Karuna* (compassion) supports appropriate assistance and problem-solving; *Mudita* (sympathetic joy) promotes and develops students' potential; and *Upekkha* (equanimity) ensures

fairness and impartiality in screening and decision-making. 2) The comparative results based on general information showed that school administrators and teachers with different gender, age, and educational levels had no significant differences in opinions. In contrast, factors related to training on the student support system, serving as homeroom teachers, and frequency of communication technology use showed differences. This indicates the importance of continuously developing personnel capacity in digital competencies and student support systems.

Keywords: Administration, Student Support System, Digital Era, Four Brahmavihara 4, Medium-Sized Schools.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคมอย่างรอบด้าน ครอบคลุมการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานวัฒนธรรม และการพัฒนาองค์ความรู้ โดยจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้ มาตรา 6 มุ่งพัฒนาคนไทยให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ขณะที่มาตรา 22 กำหนดให้การจัดการศึกษาคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการศึกษา โดยคำนึงถึงบริบทสำคัญ ได้แก่ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจและสังคม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุ และความจำเป็นในการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับประเทศไทย 4.0 รวมทั้งใช้ผลการติดตามและประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552–2559 เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนา ทั้งด้านโอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการ และความเชื่อมโยงกับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เป็นหน่วยงานต้นสังกัดที่กำกับดูแลสถานศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น (ขยายโอกาส) จำนวน 156 แห่ง ประกอบด้วยโรงเรียนขนาดเล็ก 112 แห่ง ขนาดกลาง 40 แห่ง ขนาดใหญ่ 1 แห่ง และขนาดใหญ่พิเศษ 1 แห่ง โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนควบคู่กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เหมาะสมและประสบความสำเร็จทางการศึกษา การดำเนินงานด้านการเยี่ยมบ้านนักเรียนถือเป็นกลไกสำคัญในการคัดกรองและ

ทำความเข้าใจบริบทของผู้เรียน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สภาพครอบครัว พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี และปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมและสุขภาวะของนักเรียน จากรายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 พบปัญหาและอุปสรรคสำคัญ ได้แก่ ค่านิยมของผู้ปกครองที่นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่หรือในเมือง ภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้นส่งผลต่อความสามารถในการสนับสนุนด้านการศึกษา นักเรียนบางส่วนต้องช่วยครอบครัวประกอบอาชีพจนส่งผลต่อการมาเรียน ตลอดจนผลกระทบจากสังคมบริโภคนิยม การย้ายถิ่นฐานของผู้ปกครอง และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงด้านพฤติกรรม การออกกลางคัน และภัยคุกคามทางไซเบอร์

จากบริบทดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ อันจะส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการเหมาะสมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ควบคู่กับคุณธรรมจริยธรรม และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเคยเป็นครูที่ปรึกษา และความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรม มีการเป็นครูที่ปรึกษา มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณเพื่อการศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1 ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Quantitative research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1 จากสถานศึกษา 43 โรงเรียน โดยมีผู้บริหารและครู รวมทั้งสิ้น จำนวน 621 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนขนาดกลางในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1 โดยใช้การเปิดตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and morgan) ทำการสุ่มอย่างง่าย จากสัดส่วนประชากร (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 242 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1, 2567)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลเป็นประมานค่า 5 ระดับ โดยแบ่งประเด็นคำถามออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเคยเป็นครูที่ปรึกษา และความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1 ใน 5 ด้าน รวม 50 ข้อ

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 จากเอกสารและงานวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยไว้ 2) ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 จากเอกสาร ตำราวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม 3) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและปรับปรุง 4) หาค่าดัชนี IOC (Item Objective Congruence)ตรวจสอบความสอดคล้องในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 5) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 6) นำเครื่องมือที่แก้ไขปรับปรุง เสนอต่อที่ปรึกษาสารนิพนธ์จากนั้นขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ 1. ขอคำแนะนำจากคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ 2. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำเครื่องมือที่สร้างนำเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวนทั้งหมด 3 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คำนวณหาค่า IOC ได้ 0.67-1.00 ขึ้นไปทุกข้อ 3. การทดลองเครื่องมือ (Try – Out) นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาความเชื่อมั่น จากประชากร (Reliability) โดยนำไปทดลอง (Try – Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค การวิจัยครั้งนี้พบว่าค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์แล้วเสนอต่อผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา 2) ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยและส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Google from) ไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 242 ชุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 โดยแนบเอกสารที่อธิบายถึงจุดประสงค์ของการวิจัยและชี้แจงถึงการตอบข้อมูลให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจ 3) กลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามในระบบออนไลน์ 4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดอย่างละเอียด โดยคิดคิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถาม ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ (f) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1” สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครู ที่มีต่อสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 **โดยภาพรวม**

ที่	การศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1	ระดับความคิดเห็น			อันดับที่
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1	การรู้จักนักเรียนรายบุคคล	4.64	0.36	มากที่สุด	5
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.67	0.35	มากที่สุด	4
3	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.71	0.31	มากที่สุด	2
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.71	0.31	มากที่สุด	3
5	ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.71	0.30	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย		**4.69**	**0.29**	**มากที่สุด**	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.69, S.D.=0.29) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับที่มากที่สุด ($\bar{X}$=4.71, S.D.=0.30) รองลงมา คือ

ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\overline{X}$=4.71, S.D.=0.31) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ($\overline{X}$= 4.64, S.D.=0.36)

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไป ดังนี้

เพศ พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ไม่แตกต่างกัน (Sig=.499) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ไม่แตกต่างกัน (Sig=.063) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ไม่แตกต่างกัน (Sig=.283) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอบรมเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยมีการอบรมเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และไม่เคยมีการอบรมเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน (Sig=.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การเป็นครูที่ปรึกษา พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเป็นครูที่ปรึกษา และไม่เคยเป็นครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน (Sig=.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน (Sig=.008) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน จึงได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD. (Least Significant Difference) รายละเอียดดังแสดงในตาราง 4.14

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่ำกว่า 30 นาที/วัน กับ มากกว่า 1 ชั่วโมง/วัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. 1. สภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1

จากผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 มีนโยบายที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการกำหนดนโยบาย แผนงาน และขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน ครอบคลุมการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ จึงให้ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยนำเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการ ใช้ข้อมูลจากการคัดกรองนักเรียนเป็นฐานในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการจัดเก็บข้อมูล และพัฒนาระบบสนับสนุนช่วยเหลือที่ชัดเจน ส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ผ่านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สมบูรณ์ แก้วทุยและดารณีย์ พยัคฆ์กุล (2567)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนกลุ่มเพชรชน

แดน อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกลไกสำคัญในการบริหารงานที่เน้นผู้เรียนเป็นคัญช่วยให้การวางแผน การตัดสินใจ การพัฒนา และการแก้ปัญหานักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนและความสำเร็จของโรงเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ข้อมูลทั่วไป

เพศ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (Sig=.499) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่มากกว่า 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่าบุคคลที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ**เพศมิใช่ตัวแปรที่มีผลต่อการรับรู้ความคิดเห็น ต่อบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานภายใต้บริบท นโยบายและแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันของสถานศึกษา ทำให้มีการรับรู้และความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันจึงทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามพรหมวิหาร 4 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุมลรัตน์ เหล่าอยู่คง (2566)** ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ครูเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเกี่ยวกับการ บริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง ไม่แตกต่างกัน

อายุ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (Sig=.063) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ไม่แตกต่างกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ** อายุมิใช่ตัวแปรที่มีผลต่อการรับรู้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุแตกต่างกันแต่ปฏิบัติงานภายใต้การบริหารงานที่มีแผนงาน และแนวปฏิบัติในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งมีการดำเนินงานร่วมกันตามบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน จึงทำให้มีการรับรู้และความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักพรหมวิหาร 4 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **รสธร เต็มหน (2567)** ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (Sig=.283) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า บุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ** โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างชัดเจนบุคลากรทุกคนปฏิบัติงานร่วมกันตามบทบาทหน้าที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นของบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกันไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุมลรัตน์ เหล่าอยู่คง (2566)** ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้เปิดโอกาสและสนับสนุน ให้บุคคลากรในโรงเรียนทุกคน ได้รับการพัฒนาการฝึกอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือจาก หน่วยงานอื่นที่ได้จัดขึ้นตามความสนใจความต้องการหรือความถนัดของบุคลากร บุคลากรจึง ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ครูที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและครูที่มี ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีแนวคิดต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษที่ไม่แตกต่างกัน

การอบรมเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีการอบรมเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (Sig=.000) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ**ผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่มีการอบรมเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต่างกัน มีความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์และมุมมองต่อการบริหารงานแตกต่างกัน โดยผู้ที่ได้รับการอบรมในระยะเวลามากกว่าย่อมมีโอกาสได้รับข้อมูลเชิงลึก มีแนวทางการดำเนินงาน และการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการคัดกรอง ส่งเสริม ป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียน และความคาดหวังต่อการบริหารงานที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการรับรู้และการให้ความสำคัญงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กันตภณ อ่อนพุทธ (2568)** ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักภาวนา 4 ในโรงเรียนขยายโอกาส เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยนาท ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน เคยได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานและการส่งต่อนักเรียนไม่เท่ากัน ผู้ที่มีประสบการณ์มากมักผ่านการอบรมหรือมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกรณีจริง ทำให้มองเห็นความสำคัญของการประสานงานและการส่งต่ออย่างเป็นระบบ ขณะที่ผู้มีประสบการณ์น้อยอาจยังขาดความรู้เชิงปฏิบัติ จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนว่าการอบรมและพัฒนาบุคลากรมีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การเป็นครูที่ปรึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีการเป็นครูที่ปรึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (Sig=.000) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ** ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการเป็นครูที่ปรึกษา ต่างกัน มีบทบาทหน้าที่และประสบการณ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่เหมือนกัน โดยครูที่ปรึกษาจะมีหน้าที่เอาใจใส่ นักเรียนอย่างใกล้ชิด มีการคัดกรอง ติดตาม และประสานงานกับผู้ปกครอง รวมทั้งใช้ข้อมูลสารสนเทศในการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ไม่ได้เป็นครูที่ปรึกษามีบทบาทในการกำกับ สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานในภาพรวม จึงทำให้ความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นุจรี เมฆพิทักษ์ (2565)** ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักไตรสิกขา ในโรงเรียนขยายโอกาสสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูมีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีการเป็นครูที่ปรึกษาแตกต่างกัน มีบทบาทหน้าที่ในการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่เหมือนกันผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นการกำหนดนโยบาย วางแผน กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานในภาพรวมขณะที่ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ดูแลผู้เรียนโดยตรง เช่น การรู้จักนักเรียนรายบุคคล คัดกรอง และช่วยเหลือนักเรียนจึงทำให้บุคลากรที่มีบทบาทการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน **ความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร** ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 (Sig=.008) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 แตกต่างกันจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ต่ำกว่า 30 นาที/วัน กับ มากกว่า 1 ชั่วโมง/วัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ** ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ต่างกัน มีการเข้าถึงข้อมูลและการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ผู้ที่ใช้เทคโนโลยีมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวันมีโอกาสใช้ระบบสารสนเทศในการติดตามข้อมูลนักเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครอง และการประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ส่งผลให้รับรู้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ชัดเจนมากกว่า ขณะที่ผู้ที่ใช้เทคโนโลยีต่ำกว่า 30 นาทีต่อวัน อาจมีการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการปฏิบัติงานน้อย ทำให้การรับรู้ข้อมูล การติดตาม และการสื่อสารเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ**อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566)** ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักพรหมวิหาร 4 ของโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า 1) ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรมีนโยบายแนวทางหลักการบริหารให้ครูรู้จักนักเรียนรายบุคคลทั่วถึง 2) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการจัดสรรงบประมาณและจัดหาเครื่องมือดิจิทัลที่ไม่เพียงพออาจส่งผลกระทบต่อการ

ดำเนินงาน ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมและเพียงพอ มีการจัดหาเครื่องมือดิจิทัลที่เป็นประโยชน์และส่งผลดี ในการพัฒนางานการรู้จักนักเรียนรายบุคคล อย่างเพียงพอและนำไปใช้ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาอย่างคุ้มค่า 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน สถานศึกษาควรมีนโยบายในการจัดทำสื่อแนะแนว/ข้อมูลอาชีพในรูปแบบดิจิทัล (เช่น E-book, วิดีโอ, เว็บไซต์) ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา เพื่อสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน **ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้** 1) สถานศึกษายังไม่มีการใช้ระบบดิจิทัลเท่าที่ควร ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรจัดให้มีการใช้ระบบดิจิทัลเข้ามาช่วย เพื่อลดขั้นตอนการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหา ซึ่งอาจส่งผลต่อการเรียนการสอน **ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป** 1) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การจัดระบบงบประมาณ 3) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้งานระบบดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

กันตภณ อ่อนพุทธ. (2568). การพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักภาวนา 4 ในโรงเรียนขยายโอกาส เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กฤษฎิ์ พูดเพราะ. (2568). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรังเขต 1. วารสารมจร อุบลปริทรรศน์. 10 (1), 2938-2950.

ณัฐพล มิตรอารีย์. (2567). การประเมินโครงการระบบดูแลชวยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดหินดาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. วารสารบวรสหการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร. 5(2), 319-330.

นุจรี เมฆพิทักษ์. (2565). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักไตรสิกขา ในโรงเรียนขยายโอกาสสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1. วารสารวิจัยวิชาการ. 5(4), 171-184.

ประชัน ธิมาและสมบัติ ศรีทองอินทร์. (2565). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลชวยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค เขต 2. ใน วิทยานิพนธครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ประวิน แก้วดวงแสง และคณะ. (2568). การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี. วารสารปัญญาลิขิต. 4(3), 30-47.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (ฉบับที่ 3). (2553). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 74 หน้า 2 (19 สิงหาคม 2542).

มาโนช ตัญยงค์และวัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง. (2564). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี สหวิทยาเขตพุเตย. ในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

โยธิกา เลิศรัตยากุล, มหาญาณวัฒน์ ฐิตวฑฒโน และสมศักดิ์ บุญปู่. (2565). ศึกษาสภาพการสงเสริมดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วารสารบวรสหการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร. 3(1), 11-18.

รสธร เต็มหน. (2567). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1, วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ. 2(3), 21-32.

สุมลรัตน์ เหล่าอยู่คง. (2566). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร. ใน การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา.

สมบูรณ์ แก้วทุยและดารณีย์ พยัคฆ์กุล. (2567) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนกลุ่มเพชรชนแดน อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร วิทยาเขตแพร่. 10(1), 37-52.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1. (2567). รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ (2567). สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมมหานคร : พริกหวานกราฟฟิก จำกัด.

อดุลย์ วรรณะปะกะ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร